

The Methodological Significance of Feelings in Martin Heidegger's Philosophy: Heidegger's Reconceptualization of Philosophical Knowledge and Truth

KARL KRAATZ

ABSTRACT: This paper examines the methodological significance of feelings and moods in Heidegger's philosophy, challenging the modern philosophical view that prioritizes cognition over feelings in acquiring knowledge. Heidegger argues that by exploring the disclosive and disruptive qualities of feelings, philosophy can provide "philosophical knowledge," which he considers superior to scientific knowledge as it entails knowledge about the world from which science originates. Heidegger's assertion of the primacy of feelings is based on the notion that only feelings can reveal essential and yet concealed aspects of the correlation between humans and beings, and that these aspects are crucial for our understanding of the world. This paper will explore these claims by engaging with the strongest critics of Heidegger's position, namely philosophers of the Neo-Kantian tradition, who claim that he has abandoned philosophy to the arbitrariness and irrationality of mere feelings.

KEY WORDS: Epistemology, Martin Heidegger, neo-Kantianism, philosophy of emotions, René Descartes, self-consciousness.

Metodološka važnost osjećaja u filozofiji Martina Heideggera: Heideggerova rekontekstualizacija filozofskog znanja i istine

KARL KRAATZ

SAŽETAK: Ovaj rad ispituje metodološku važnost osjećaja i raspoloženja u Heideggerovoj filozofiji, suprotstavljajući se modernom filozofskom stavu koji prednost daje spoznaji nad osjećajima u stjecanju znanja. Heidegger tvrdi da filozofija, istraživanjem otkrivajućih i disruptivnih kvaliteta osjećaja, može pružiti "filozofsko znanje", koje smatra nadmoćnim znanstvenom znanju jer obuhvaća i znanje o svijetu iz kojeg znanost potječe. Heideggerovo isticanje primata osjećaja temelji se na ideji da samo osjećaji mogu otkriti bitne, ali skrivene aspekte korelacije između ljudi i bića, te da su ti aspekti ključni za naše razumijevanje svijeta. Ovaj će rad istražiti te tvrdnje kroz raspravu s najjačim kritičarima Heideggerove pozicije, naima filozofima novokantovske tradicije, koji smatraju da je Heidegger filozofiju prepustio proizvoljnosti i iracionalnosti pukih osjećaja.

KLJUČNE RIJEČI: Epistemologija, filozofija emocija, Martin Heidegger, novokantovstvo, René Descartes, samosvijest.

Gettier's Case I and the Inseparability Argument

JOHN IAN K. BOONGALING

ABSTRACT: In this paper, I offer a definition of epistemic justification and a pseudocode algorithm for determining the justification status of an epistemic agent's belief. By applying the proposed definition and the pseudocode algorithm to Gettier's Case I, another possibility emerges: the epistemic agent is not justified in believing that p . At the heart of the argumentative strategy that this paper employs is the idea that S 's belief that p and S 's evidential basis, e , for believing that p are inseparable from each other. As a consequence, S 's belief that p cannot correctly be assessed on its own but only in conjunction with S 's evidential basis e for believing that p .

KEY WORDS: Actual belief, epistemic justification, evidence, Gettier Problem, inseparability argument, pseudocode algorithm.

Gettierov slučaj I i argument o neodvojivosti

JOHN IAN K. BOONGALING

SAŽETAK: U ovom radu nudim definiciju epistemičkog opravdanja i pseudokodni algoritam za određivanje opravdavačkog statusa vjerovanja epistemičkog djelatnika. Primjenom predložene definicije i pseudokodnog algoritma na Gettierov slučaj I pojavljuje se nova mogućnost: epistemički djelatnik nije opravdan u vjerovanju da p . U središtu argumentacijske strategije ovog rada leži ideja da su S -ovo vjerovanje da p i S -ova evidencijska osnova, e , za vjerovanje da p neodvojivi jedno od drugog. Kao posljedica toga, S -ovo vjerovanje da p ne može se pravilno procijeniti samostalno, već samo u konjunkciji s S -ovom evidencijskom osnovom e za vjerovanje da p .

KLJUČNE RIJEČI: Aktualno vjerovanje, argument o neodvojivosti, epistemičko opravdanje, evidencija, Gettierov problem, pseudokodni algoritam.

Moral Dilemmas Reconsidered

MARTIN VACEK

ABSTRACT: This paper examines the structure of moral paradoxes, arguing that moral dilemmas are grounded in moral agents and necessitate the same explanation as the logical behavior of these agents. Consequently, logical and moral laws derive from a different source than nomological and metaphysical laws. Furthermore, it is asserted that logical and moral laws are pluralistic in nature, permitting numerous logical deviations without leading to absurdity.

KEY WORDS: Inconsistency, moral dilemmas, paradox, pluralism.

Moralne dileme ponovno razmotrene

MARTIN VACEK

SAŽETAK: Ovaj rad ispituje strukturu moralnih paradoksa, tvrdeći da su moralne dileme utemeljene u moralnim djelatnicima i zahtijevaju isto objašnjenje kao i logičko ponašanje tih djelatnika. Posljedično, logički i moralni zakoni potječu iz drukčijeg izvora nego što su nomološki i metafizički zakoni. Nadalje, tvrdi se da su logički i moralni zakoni pluralističke prirode, dopuštajući brojne logičke devijacije bez izazivanja apsurd.

KLJUČNE RIJEČI: Moralne dileme, nedosljednost, paradoks, pluralizam.

Kome je uopće potrebna akademska filozofija?

MATEJ SUŠNIK

SAŽETAK: U članku ukazujem na razloge koji pobuđuju sumnju u korist suvremene akademske filozofije za nefilozofsku javnost. Tvrdim da akademski filozofi u izvana-kademsom okruženju mogu obnašati ulogu popularizatora, primijenjenog etičara i javnog intelektualca. Koju god ulogu preuzeli, postoje dobri razlozi za vjerovanje da šira neakademska javnost od njihova angažmana nema preveliku korist. Objašnjenje takvog stanja stvari ne treba tražiti toliko u široj javnosti koliko u prirodi filozofije kao akademske discipline, ali i načinu na koji se ona danas prakticira.

KLJUČNE RIJEČI: Akademska filozofija, javni intelektualci, popularizacija, primijene-ta etika, šira javnost.

Who Needs Academic Philosophy Anyway?

MATEJ SUŠNIK

ABSTRACT: In the article, I point out the reasons that raise doubts about the benefits of contemporary academic philosophy for a non-philosophical public. I argue that academic philosophers, in a non-academic setting, can take on the role of popular-izers, applied ethicists, and public intellectuals. Whatever role they assume, there are good reasons to believe that the broader non-academic public does not gain much from their engagement. The explanation for this situation should be sought less in the wider public and more in the nature of philosophy as an academic discipline, as well as in the way it is practiced today.

KEY WORDS: Academic philosophy, applied ethics, a broader public, popularization, public intellectuals.

Književna fikcija, misaoni eksperimenti i estetski kognitivizam

IRIS VIDMAR JOVANOVIĆ

EMA LUNA LALIĆ

SAŽETAK: Naša je namjera u ovome radu pokazati da djela književne fikcije, posebno ona koja se temelje na mogućim ali neistinitim prikazima svijeta, mogu biti kognitivno vrijedna i omogućiti stjecanje određenih kognitivnih dobrobiti. U radu se posebno usmjeravamo na tri prigovora ovoj tezi: prigovoru o nepostojanju institucijskih ograničenja koja određuju epistemičku pouzdanost fikcije, prigovoru koji ističe estetsku kompleksnost fikcije koja navodno onemogućuje njezinu kognitivnu dimenziju i prigovoru o nemogućnosti generiranja moralnih načela na temelju fikcijskih djela. Na primjeru romana *Pokoravanje* francuskog pisca Michela Houellebecqa i kroz raspravu o tezi da je kognitivna vrijednost književne fikcije djelomično ovisna o njenoj sličnosti s misaonim eksperimentima pokazujemo da, usprkos ovim prigovorima, fikcijski prikazi kakve nalazimo u književnosti imaju kognitivnu vrijednost i mogu biti izvor spoznaja.

KLJUČNE RIJEČI: Estetski kognitivizam, fikcija, kognitivna vrijednost književnosti, misaoni eksperimenti.

Literary Fiction, Thought Experiments and Aesthetic Cognitivism

IRIS VIDMAR JOVANOVIĆ

EMA LUNA LALIĆ

ABSTRACT: The aim of this paper is to show that works of literary fiction, especially those based on possible but false depictions of the world, can be cognitively valuable and facilitate the acquisition of certain cognitive benefits. We address three objections to this thesis: the objection that stresses the lack of institutional limitations governing epistemic reliability of fiction, the objection that emphasizes fiction's aesthetic complexity, which, the objection goes, disables its cognitive dimension, and the objection which negates the capacity of extracting moral principles from works of fiction. By discussing the novel *Submission* by French writer Michel Houellebecq and the thesis that the cognitive value of literary fiction partly depends on its similarity to thought experiments, we show that, despite these objections, fictional depictions we find in literature have a cognitive value and can be a source of insights.

KEY WORDS: Aesthetic cognitivism, cognitive value of literature, fiction, thought experiments.

Paradoksi teorije skupova i njihovo prevladavanje: teorija tipova i aksiomatizacija

TIN ADLEŠIĆ

SAŽETAK: U ovom povijesnom prikazu opisujemo dva načina sprječavanja skupovnih paradoksa u ranom 20. stoljeću. Započinjemo s prikazom Russellove teorije tipova, koja kulminira objavom *Principia Mathematica* u kolaboraciji s Whiteheadom. Zatim opisujemo okolnosti nastanka Zermelove aksiomatizacije, koja je i danas glavna aksiomatizacija teorije skupova. Za kraj ukratko navodimo dva druga načina sprječavanja pojave paradoksa: Quineovu teoriju i Bočvarovu metodu trovalentne logike.

KLJUČNE RIJEČI: Russellov paradoks, Burali-Fortijev paradoks, Cantorov paradoks, Teorija tipova, Zermelova aksiomatizacija, Quineova teorija skupova, Trovalentna logika.

Paradoxes of Set Theory and Their Resolution: Type Theory and Axiomatization

TIN ADLEŠIĆ

ABSTRACT: In this historical survey, we describe two ways of preventing set-theoretic paradoxes in the early 20th century. We begin with Russell's theory of types, which culminates with the publication of *Principia Mathematica* in collaboration with Whitehead. Then, we portray circumstances surrounding the emergence of Zermelo's axiomatization, which is a prevailing axiomatization of set theory even today. At the end, we present two other ways of preventing paradoxes: Quine's theory and Bochvar's method of three-valued logic.

KEY WORDS: Burali-Forti paradox, Cantor's paradox, Quine's set theory, Russell's paradox, Three-valued logic, type theory, Zermelo's axiomatization.

A New Interpretation of Heidegger on the Pre-Socratics

WILLIAM WOOD

ABSTRACT: In *The Presocratics in the Thought of Martin Heidegger*, W. Julian Korab-Karpowicz presents a new interpretation of this important theme in the later Heidegger. Korab-Karpowicz argues that the relationship between the early and late Heidegger can be understood as analogous to the relationship between a question and an answer; the later Heidegger provides the answer to the question which the early Heidegger posed, but he discovers this answer in the fragments of Anaximander, Heraclitus and Parmenides. I argue that Korab-Karpowicz fails to substantiate his claim and exemplifies both the vices which Heidegger scholarship ought to avoid – obscurantism on the one hand and trivialization on the other. In doing so, however, Korab-Karpowicz performs an important service; he shows what Heidegger scholarship should strive to avoid.

KEY WORDS: Heidegger, history of philosophy, pre-Socratics.

Nova interpretacija Heideggera o predsokratovcima

WILLIAM WOOD

SAŽETAK: U knjizi *Predsokratovci u misli Martina Heideggera* W. Julian Korab-Karpowicz predstavlja novu interpretaciju te važne teme kod kasnijeg Heideggera. Korab-Karpowicz tvrdi da se odnos između ranog i kasnog Heideggera može razumjeti kao analogan odnosu između pitanja i odgovora; kasniji Heidegger nudi odgovor na pitanje koje je postavio rani Heidegger, ali taj odgovor pronalazi u fragmentima Anaksimandra, Heraklita i Parmenida. Tvrdim da Korab-Karpowicz ne uspijeva potkrijepiti svoju tvrdnju te utjelovljuje dvije mane koje bi Heideggerova istraživanja trebala izbjegavati – opskurnost, s jedne strane, i banalizaciju, s druge. Ipak, Korab-Karpowicz čini važnu uslugu; pokazuje što bi Heideggerova istraživanja nastojati izbjegavati.

KLJUČNE RIJEČI: Heidegger, povijest filozofije, predsokratovci.

